

Arrest

**nr. 131 649 van 20 oktober 2014
in de zaak RvV X /VIII**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 19 oktober 2014 bij faxpost heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 13 oktober 2014 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 oktober 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 oktober 2014 om 14 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. VODDERIE, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat B. HEIRMAN, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster diende op 22 april 2008 een aanvraag in tot vestiging (bijlage 19) in functie van haar echtgenoot.

1.2. Op 13 oktober 2008 werd verzoekster in het bezit gesteld van een F-kaart.

1.3. Verzoekster werd bij vonnis van de correctionele rechtbank van Leuven van 24 februari 2011 schuldig bevonden aan valsheid in geschrifte en schijnhuwelijk. Het Hof van Beroep van Brussel bevestigde de veroordeling, tenminste wat de valsheid in geschrifte betreft, in zijn arrest van 31 oktober 2012.

1.4. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding trof op 13 maart 2012 een beslissing die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21). Het beroep tot nietigverklaring en de vordering tot schorsing tegen deze beslissing werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) verworpen (RvV 4 september 2012, nr. 86 831).

1.5. Verzoekster diende op 23 januari 2013 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet)

1.6. Op 9 oktober 2013 trof de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke integratie en Armoedebestrijding een beslissing waarbij de in punt 1.5 vermelde aanvraag onontvankelijk werd verklaard.

1.7. Op 10 oktober 2013 trof de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke integratie en Armoedebestrijding een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) en een beslissing tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13sexies) voor een termijn van 5 jaar.

1.8. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging (hierna: de staatssecretaris) trof op 13 oktober 2014 een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies). Verzoekster werd hiervan op 14 oktober 2014 in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

“Bevel om het grondgebied te verlaten

Aan de mevrouw(1), die verklaart te heten(1):

naam: A.(...)

voornaam: E.(...) M.(...)

geboortedatum: (...)

geboorteplaats: (...)

nationaliteit: Ethiopië

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen(2), tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING

EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgende artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, alinea 1:

- 1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;*
- 3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde of de nationale veiligheid te kunnen schaden;*
- 12° indien hij voorwerp is van een inreisverbod.*

Artikel 27 :

- Krachtens artikel 27, § 1, van de voornoemde wet van 15 december 1980 kan de onderdaan van een derde land die bevel om het grondgebied te verlaten gekregen heeft en de teruggewezen of uitgezette vreemdeling die er binnen de gestelde termijn geen gevolg aan gegeven heeft met dwang naar de grens van hun keuze, in principe met uitzondering van de grens met de staten die partij zijn bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt, geleid worden of ingescheept worden voor een bestemming van hun keuze, deze Staten uitgezonderd.*
- Krachtens artikel 27, § 3, van de voornoemde wet van 15 december 1980 kan de onderdaan van een derde land ten dien einde worden opgesloten tijdens de periode die voor de uitvoering van de maatregel*

strikt noodzakelijk is.

Artikel 74/14:

□ artikel 74/14 §3, 3°: de onderdaan van een derde land is een gevaar voor de openbare orde of de nationale veiligheid

□ artikel 74/14 §3, 4°: de onderdaan van een derde land heeft niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg gegeven

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort voorzien van een geldig visum.

Betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan valsheid in geschriften, feiten waarvoor zij is veroordeeld op 31/10/2012.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het Bevel om het Grondgebied te Verlaten dat haar betekend werd op 11/04/2012 en 30/10/2013.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het Bevel om het Grondgebied te Verlaten met inreisverbod van 5 jaar dat hem/haar betekend werd op 30/10/2013.

Op 22/04/2008 deed betrokkene een aanvraag tot gezinshereniging als echtgenote van een Belg, BINIAM K.(...) B.(...). Op 13/10/2008 werd de F-kaart aan betrokkene afgeleverd. Betrokkene heeft dit verblijfsrecht dus verkregen op basis van haar huwelijk met de referentiepersoon. Het blijkt dat betrokkene de voorgelegde huwelijksakte heeft aangewend om een verblijfsrecht te verkrijgen en niet om het tot stand brengen van een duurzame levensgemeenschap. De huwelijksakte die werd aangewend is van doorslaggevend belang geweest voor de erkenning van het verblijfsrecht van betrokkene. Er is dus sprake fraude zoals bepaald in het artikel 42 septies van de wet. Op 13/03/2012 nam dus de DVZ een beslissing die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden van betrokkene. Deze beslissing is op 11/04/2012 aan betrokkene betekend. Op 10/05/2012 heeft betrokkene vervolgens een beroep tegen de beslissing van DVZ. Dit beroep werd definitief verworpen op 04/09/2012 door RVV.

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING:

De betrokkene zal worden teruggeleid naar de grens in toepassing van volgende artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdeling en volgende feiten:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van dezelfde wet, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen², om de volgende reden :

Betrokkene kan met haar eigen middelen niet wettelijk vertrekken. Betrokkene is niet in bezit van geldige identiteitsdocumenten op het moment van haar arrestatie.

Op 22/04/2008 deed betrokkene een aanvraag tot gezinshereniging als echtgenote van een Belg, [B.K.B.], (62.11.12 481-53). Op 13/10/2008 werd de F-kaart aan betrokkene afgeleverd. Betrokkene heeft dit verblijfsrecht dus verkregen op basis van haar huwelijk met de referentiepersoon. Het blijkt dat betrokkene de voorgelegde huwelijksakte heeft aangewend om een verblijfsrecht te verkrijgen en niet om het tot stand brengen van een duurzame levensgemeenschap. De huwelijksakte die werd aangewend is van doorslaggevend belang geweest voor de erkenning van het verblijfsrecht van betrokkene. Er is dus sprake fraude zoals bepaald in het artikel 42 septies van de wet. Op 13/03/2012 nam dus de DVZ een beslissing die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden van betrokkene. Deze beslissing is op 11/04/2012 aan betrokkene betekend. Op 10/05/2012 heeft betrokkene vervolgens een beroep tegen de beslissing van DVZ. Dit beroep werd definitief verworpen op 04/09/2012 door RVV. Op 31/10/2012 heeft betrokkene een veroordeling opgelopen van 6 maanden met uitstel van 3 jaar door de Hof van Beroep van Brussel voor valsheid in geschriften. Er bestaat een risico tot nieuwe schending van de openbare orde.

Betrokkene weigert manifest om op eigen initiatief een einde te maken aan zijn onwettige verblijfsituatie zodat een gedwongen verwijdering zich opdringt. Betrokkene heeft een bevelen om het grondgebied te verlaten ontvangen op 11/04/2012 en 30/10/2013. Betrokkene heeft een inreisverbod van 5 jaar ontvangen op 30/10/2013. Betrokkene werd door de gemeente Leuven geïnformeerd over de betekenis van een bevel om het grondgebied te verlaten en over de mogelijkheden tot ondersteuning bij vrijwillig vertrek, in het kader van de procedure voorzien in de omzendbrief van 10 juni 2011 betreffende de bevoegdheden van de Burgemeester in het kader van de verwijdering van een onderdaan van een derde land (Belgisch Staatsblad 16 juni 2011). Betrokkene is nu opnieuw aangetroffen in onwettig verblijf: het is dus weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing.

Vasthouding

REDEN VAN DE BESLISSING:

De beslissing tot vasthouding wordt genomen in toepassing van volgende artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

Met toepassing van artikel 7, derde lid, van dezelfde wet, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te

worden, aangezien zijn/haar terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden : Gezien betrokkene niet in bezit is van geldige identiteitsdocumenten, is het noodzakelijk hem/haar ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken op te sluiten ten einde een doorlaatbewijs te bekomen van haar nationale overheden.

Hoewel hij voorheen betekening kreeg van een verwijderingmaatregel, is het weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing. Betrokkene heeft een bevelen om het grondgebied te verlaten ontvangen op 11/04/2012 en 30/10/2013. Betrokkene heeft een inreisverbod van 5 jaar ontvangen op 30/10/2013. Betrokkene werd door de gemeente Leuven geïnformeerd over de betekenis van een bevel om het grondgebied te verlaten en over de mogelijkheden tot ondersteuning bij vrijwillig vertrek, in het kader van de procedure voorzien in de omzendbrief van 10 juni 2011 betreffende de bevoegdheden van de Burgemeester in het kader van de verwijdering van een onderdaan van een derde land (Belgisch Staatsblad 16 juni 2011). Betrokkene is opnieuw aangetroffen in onwettig verblijf.”

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. De verwerende partij werpt in haar nota met opmerkingen een exceptie op van niet-ontvankelijkheid van het beroep wegens het gebrek aan het rechtens vereiste belang. Volgens de verwerende partij werd aan verzoekster reeds eerder een bevel om het grondgebied te verlaten betekend, dat definitief is geworden.

2.2. Artikel 39/56 van de vreemdelingenwet bepaalt uitdrukkelijk dat de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van de vreemdelingenwet slechts voor de Raad kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of van een belang. Geen enkele wetsbepaling bevat echter een definitie van het begrip ‘belang’. In de rechtsleer wordt het belang omschreven als “*ieder voordeel, hetzij materieel, hetzij moreel dat door de eiser door middel van zijn vordering daadwerkelijk en niet op theoretische wijze kan worden verkregen*” (S. BERNAERT, “het belang als ontvankelijkheidsvereiste bij de gewone rechter, de Raad van State en het Arbitragehof”, P&B, 2000, 157-164). De ingediende vordering moet de verzoekende partij tot voordeel kunnen strekken.

2.3. Wanneer een vreemdeling reeds eerder het voorwerp heeft uitgemaakt van een uitvoerbaar bevel om het grondgebied te verlaten, dat in casu zelfs gepaard ging met een inreisverbod voor een periode van 5 jaar, kan het aanvechten van een later bevel geen nuttig effect meer sorteren. De thans bestreden bevel maakt louter een herhaald bevel uit van een voorafbestaand bevel dat voor eventuele tenuitvoerlegging vatbaar is, zodat verzoekster niet getuigt van het rechtens vereiste actueel belang om het bevel te bestrijden, vermits een eventuele schorsing en/of nietigverklaring van het bevel haar rechtstoestand niet wijzigt (RvS 27 oktober 2004, nr. 136.782).

2.4. Wanneer de verzoekende partij geconfronteerd wordt met een exceptie van gebrek aan belang, komt het haar toe om daartegenover klaar en duidelijk standpunt te kiezen. Indien zij de exceptie betwist, moet zij de precieze redenen daarvoor geven. Meer bepaald moet zij het belang dat zij met haar vordering wil gediend zien, zo nauwkeurig en volledig mogelijk omschrijven (cf. RvS 21 december 2006, nr. 166.230). De Raad stelt vast dat verzoekster in haar enig middel weliswaar de schending aanvoert van artikel 8 van het EVRM, maar ter terechtzitting geeft de raadvrouw van verzoekster toe dat het beweerde privéleven op Belgisch grondgebied geenszins wordt geconcretiseerd.

2.5. Ter terechtzitting treedt de raadvrouw van verzoekster de verwerende partij zelfs bij in haar exceptie en bevestigt zij uitdrukkelijk dat zij geen belang heeft bij onderhavige vordering. De raadvrouw van verzoekster deelt nog mee dat zij haar vordering bij uiterst dringende noodzakelijkheid enkel heeft ingesteld omdat zij daartoe door het Bureau voor Juridische Bijstand werd aangesteld.

Het beroep is niet ontvankelijk bij gebrek aan het rechtens vereiste belang.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig oktober tweeduizend veertien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

F. TAMBORIJN